

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

ikke gå så langt at sige, at han ville obstruere mod udvalgsbehandling om dette spørgsmål, og efter dette er det ganske overflødigt at beskæftige sig mere med det ærede medlem hr. Elgaard.

Til det ærede medlem hr. Thestrup behøver jeg egentlig ikke at sige ret meget, hvad angår påstanden om mit socialiseringsforslag. Jeg synes, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp gjorde det på en ganske udmærket måde — jeg kan i hvert fald ikke gøre det bedre. Jeg vil gentage, at man må forstå, at materialsituationen er anspændt, og det gælder ikke alene, som jeg omtalte, træ og jern, vi mangler også radiatorer, rør, sanitetsartikler og mange andre ting, f. eks. glas, i øjeblikket, og når det er tilfældet, er det letsindigt fra denne talerstol at bibringe befolkningen det indtryk, at der ikke er nogen fare på færde i nogen som helst henseende.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp opfordrede mig til at sige et par ord om boliganvisningen, idet det ærede medlem hævdede, at den må være så smidig som muligt. Jeg har allerede i mit indlæg i dag sagt noget derom, og vil gerne sige nu, at jeg ønsker også boliganvisningen så smidig som muligt. Jeg kan godt sige, at jeg får mangfoldige breve ind fra hele landet, i hvilke folk beklager sig over ikke at være blevet behandlet tilstrækkeligt hensynsfuldt af et boliganvisningsudvalg. Når vi får meddelelse om tilfælde, som i al fald efter brevskrivers fremstilling forekommer at være noget rigoristiske, tilskriver vi de pågældende boliganvisningsudvalg — det sker f. eks. her i København — og henleder opmærksomheden på, at, forudsat fremstillingen er rigtig, synes vi, man bør fare lidt mere med lempe, men vi har jo ikke adgang til at træffe nogen afgørelse, den ligger hos boliganvisningsudvalgene. Kan det imidlertid være tilfredsstillende for det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at jeg siger, at også jeg ønsker, boliganvisningsudvalgene i deres administration skal være så smidige som muligt, vil jeg gerne gøre det. Men på den anden side må det ikke glemmes, at det er en overordentlig vanskelig opgave, boliganvisningsudvalgene er stillet overfor, en opgave det til tider kan være meget svært, eller rettere sagt umuligt, at klare på en sådan måde, at alle bliver tilfredsstillet.

Jeg skal gerne henlede finansministerens opmærksomhed på det nævnte skatte spørgsmål. Jeg har iøvrigt i mit første indlæg gjort opmærksom på, hvorledes ministeriet har praktiseret støtten til privatbyggeri,

og jeg vil tilføje, at jeg skal være villig til at overveje dette spørgsmål nærmere, uden at jeg derfor tør give et positivt tilsagn.

Til det ærede medlem fru Alvilda Larsen vil jeg sige, at jeg mener, jeg i det svar, jeg i dag har givet, og som jeg med vilje har gjort meget udførligt, og hvor jeg også har været inde på spørgsmålet om lejeforhøjelsen, i tilstrækkelig grad har imødekommet det ærede medlems ønske om at få et svar fra mig. At det ærede medlem nu stiller spørgsmål på en sådan måde, at jeg risikerer at blive spaltede i „Land og Folk“ — det må hun undskylde mig, det går jeg ikke ind på.

Til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg gerne sige, at der er jo ikke noget i vejen for, at de, der vil bygge, kan gøre det. Der er ikke nogen, der lægger hindringer i vejen for, at en mand, som ejer en byggegrund, også kan bygge sig et hus; derfor forstår jeg ikke, hvorfor det ærede medlem stadig påberåber sig, at man lægger en klam hånd på hele byggeriet og hindrer de små i at bygge. Jeg vil iøvrigt gerne tilføje, at vi, til trods for at parcelbyggeriet er mere materialekrævende, i høj grad har sat parcelbyggeri i gang ude omkring i landkommunerne for derigennem at hjælpe de mange småmestre, som ellers i givet fald ville være uden beskæftigelse.

Formanden: Det ærede medlem hr. Elgaard har ordet for en kort bemærkning.

Elgaard: Jeg må forstå den højtærede ministers bemærkning til mig således, at det kun er for i dag, han ikke vil beskæftige sig mere med mig, da jeg ikke tror, det ville tjene hans lovforslag godt, hvis det gjaldt en længere periode.

Det synes at have irriteret den højtærede minister, at jeg gjorde opmærksom på, at det var venstre, der indførte byggestopet, og at de påbegyndte lejligheder efterhånden ville blive færdige. Men det er ikke desto mindre en kendsgerning. Derfor vil jeg gerne sige til ministeren, der mener, at han har ret til at fælde dom over venstre og selv indkassere en vis ære, at jeg sagde, at jeg skulle ikke berøve ministeren et gran af hans tilfredshed med den nuværende byggesituation; men på den anden side vil jeg minde ministeren om, at den vigtigste lov for byggeriet, der nogensinde er gennemført i Danmark, blev gennemført i 1946, nemlig boligstøtteleven. Og derfor tror jeg ikke, den højtærede boligminister har råd til at kaste med sten mod venstre.